

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ.

Εν τῇ ἱστορίᾳ τῆς παγκοσμίου ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας τῶν ἡμερῶν μας δὴ καταλάβη πολλάς λαμπρὰς σελίδας ἡ ἐπαινετικὴ μνηστία τῶν ὑπηρεσιῶν ἐνὸς ἀπλοῦ πρὸ εἰκοσαετίας ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ἐν μικρῇ μικρᾷ γερμανικῇ πόλει ταχυδρομικῇ τμηματι, νῦν δὲ γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Αὐτοκρατορικῶν ταχυδρομείων τῆς Γερμανίας.

Ἀπορον τέκνον πτωχοῦ ἐργάτου τῆς Ποιμερανίας ὁ κύριος Στέφανος (Dr. Stephan) δὲν ἐγεννήθη με διδασκαρικὸν τίτλον, ἀλλ' ἐτελείωσε τὸ Δη-

ματικὸν σχολεῖον τῆς πατρίδος του, χωρὶς μάλιστα νὰ δεῖξη συμπτώματα πρῶτον πνευματικῆς υπερτροφίας. Ἐπειτα εἰσ-
ήχθη νεαρώτατος εἰς τὴν κατω-
τάτην ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ διεκρίθη μόνον διὰ τῆς ἀκαταπόνητου ἐργατικότητός του. Φαίνεται, ὅτι ἡ Γερμανία εἶνε ὁ μακάριος ἐκεῖνος τόπος, ὅπου τα πνευματικὰ προσόντα θεω-
ροῦνται αὐτόχρημα ἐλαττώματα, ὅταν δὲν συνοδεύονται με δρα-
στηριωτάτην ἐπιμέλειαν, ἐντεῦ-
θεν δ' ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἀσυνήθης προαγωγή τοῦ κυρίου Στεφάνου, ὅστις ὅμως ἐν διαστήματι δεκαε-
τίας πάσας τὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσ-
σας αὐτοδιδάχθεις καὶ διγίστεας μόνον ὥρας τοῦ ἡμερονοκτιοῦ ἀνα-
παυθεὶς τριακοσσεῖς ἤδη, τῷ

1858, ἔλαβε τὸν τίτλον ταχυδρομικοῦ Συμβούλου, καὶ τῷ 1865 τὸν τοῦ Μυσικοσυμβούλου. Τῷ 1870 ἐξέπληνσε τὸ περίφημον σχέδιόν του περὶ τῆς ἐν καιρῷ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου ἐγκωρίου ἀλληλογραφίας, κανονικώτατα τῇ ἀληθείᾳ διεξαχθείσης. Τῇ 1. Μαΐου τοῦ ἰδίου ἔτους ἔλαβε τὴν ἀνωτάτην τῆς Διευθύνσεως τιμὴν, τὴν ὅποιαν ὁμοῦς ἀπέδειξεν ὅτι καὶ προσηκόντως κατέχει. Καὶ ἐκτοτε χρονολογούνται αἱ πολὺτιμοι τοῦ ἀνδρὸς ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν πατρίδα του. Νόμοι, ἐξάρετοι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ ὁργανισμοί, λει-
τουργοῦντες ἀδιαπτώτως καθ' ἑλὴν σχεδὸν τὴν ἡνωμένην Αὐτοκρατορίαν, συμβάσεις πρὸς ξένα Κράτη ἐπωφελέσταται, διευκύνουσιν τῶν ταχυδρομι-
κῶν ἐπιταγῶν καὶ τῶν δεμάτων, ἀνίδρους ταχυδρομικοῦ Μουσείου καὶ χιλιά ἀλλα κατορθώματα κατέστησαν τὸν κύριον Στέφανον ἀξίον λειτουργῶν τῆς Γερμανίας τοῦ Βίσαρκα.

Ἀλλ' ὁ κύριος Στέφανος δὲν ἐλησμόνησε τὴν τακτικὴν τῆς νεότητός του, πολλὰ δὲ μυθολογούνται περὶ τῆς ἀκαταπαύστου ἐνασχολήσεώς του εἰς πᾶν τὸ ἀφορῶν τὰ ταχυδρομεῖα του καὶ αἰωνίως τὰ ταχυδρομεῖα του. Ἀπὸ τίνος λειτουργεῖ οἰκονομικὴ τις τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐταιρία, δλόκληρος δὴλ. ἀποταμειωτικὴ τράπεζα πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης των. Πρόνοια, σχέδιον καὶ ἐκτελέσεις ὀφείλονται εἰς τὸν κ. Στέφανον. Ὅταν δ' ἐσχάτως τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Τυβίγγης ἀπένευμεν αὐτῷ τὸν τίτλον ἐπι-
τίμου διδάκτορος, σειρὰ συγγραμμάτων ἐπεσφράγισε τὸν πρακτικώτατον βίον του καὶ εἰς τοὺς φίλους τοῦ ἀνδρὸς ὕψους, τῆς παροιμιώδους ἀκρι-
βορρημοσύνης τῶν Γερμανῶν καὶ τῆς σπανίας ἐμβριθείας προκίται γνήσιον δέξιμα τὸ νεώτατον αὐτοῦ ἔργον, ἡ „ἱστορία τῶν πρωσσικῶν ταχυ-
δρομείων“.

Ὅταν βλέπη τις εἰς ὅλας τὰς ἐνταῦθα ἐξεχούσας δημοσίας καὶ ἰδιω-
τικὰς θέσεις νὰ ἐνδονίζονται τοιοῦτοι δημιουργικοὶ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἐξα-
κολογῶσι διαρκῶς τὸ ἀναμορφωτικὸν ἔργον αὐτῶν ἀνευ κομματικῶν ἐλεει-
νοτήτων καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνευ, δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ ἐπικαλεσθῇ τοὺς αἰωνίους τῆς ἱστορίας νόμους διὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀκμὴν τῆς Γερμανίας.
Ὁ κ. Στέφανος ἔχει τῶρα ἡλικίαν ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν καὶ ἐργάζεται δέκα καὶ ἕξ ὥρας ἐκ τῶν εἰκοσι τεσσάρων τοῦ ἡμερονοκτιοῦ. — Ἰδωμεν τῶρα τί γίνονται τὰ γραμματόσημα.

Διὰ τὰς γαλλικὰς ἐν Ἀφρικῇ ἀποικίας (Reunion) ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἰδιαίτερον γραμματόσημον, ὅτε δ' ἐσχάτως ἐπέκειτο μεταβολὴ τις τοῦ πα-
λαιού, ἐπιτηδεύσας τις Παρισινὸς προέλαβε τὴν γαλλι-
κὴν κυβέρνησιν καὶ ἐξέδωκεν εἰς πώλησιν τὰ νέα δη-
θεν τῶν ἀποικίων γραμματόσημα. Ἐσπευσαν οἱ εὐ-
πιστοὶ συλλογεῖς ἀντὶ ἀδράν τιμῶν νὰ κοσμήσωσι τὰ λευκώματα τῶν διὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος νεωτερισμοῦ, καὶ ἀκόμη γελᾷ ὁ πλουτίσας ἐφευρέτης, με μικρὸν πρῶτον ἐξοφλήσας τὴν διαφορὰν του πρὸς τὴν ἐπεμβῆσαν ἀρχήν, τὴν ὅποιαν ἄλλως καὶ δὲν ἐσκόπει νὰ ἐξαπατήσῃ. Τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν γραμματόση-
μον εἶνε τὸ παλαιὸν τῶν γαλλικῶν ἀποικίων, ἐκδεδω-
μένον κατὰ τὸ 1860 πρῶτην φοράν. Ἐἶχε χρῶμα πορτοκαλλοῦ ὀραυδ-
τόπιν μέχρι τοῦ 1872, ὅτε ἐγένεεν ἡ τελευταία ἐκδοσίς του μετὰ τὴν πα-
ράδοσιν τοῦ ἐστεμμένου Ναπολέοντος. Ἐἶχε χρῶμα πορτοκαλλοῦ ὀραυδ-

τάτων καὶ τιμὰς 5, 30 καὶ 40 λεπτ., αἱ ὁποῖαι ὁμοῦς ἐξέπεσαν μετὰ τὸ με-
γαλεῖον τοῦ τελευταίου τῶν Γάλλων αὐτοκρατορῶν, ὅταν κατὰ τὸ 1877 ἡ

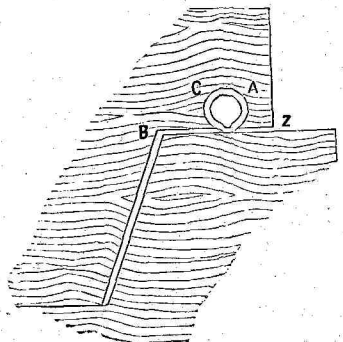
θεὰ Δημοκρατία ἐνεδρονίσθη μετὰ ἀλληγορικὰς μορφὰς ἐπὶ τῶν νεωτάτων γραμματοσήμων, ἐκδοθέν-
των κατὰ τὸ παρατεθειμένον ὁμοίωμα εἰς δύο μόνον τιμὰς, 5 καὶ 10 λεπτῶν. Ἦνε μαῦρα τὰ μέχρι τοῦ 1885, κυκλοφορήσαντα εἰς 300 μόνον χιλιάδας, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου (7/19) μέχρι σήμερον. Τῶρα ἐκδίδονται καὶ εἰς ἄλλα χρώματα, δηλ. κόκκινα καὶ φαιά, 10 καὶ 25 λεπτῶν.

Ἀνατολικάι καινοτομίαι, σπάνιαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον, εἶνε τῶν τουρκικῶν γραμματοσήμων αὐτὴν τὴν φοράν. Πρὸ ὀλίγου ἐκυκλοφόρησαν τῶν πέντε παρά-
δων χρώματος ἰανθοῦς, ἀλλ' ἐκ τούτων μόνον ἐξ χιλιάδες εἶδον τὸ φῶς, διότι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐκτυπώσεως προτιμήθη τὸ μαῦρον χρῶμα, τὸ ὁποῖον εἶδομεν ἤδη καὶ ἐδῶ. Χιλία πεντακταῖα μόνον ἐξεδόθησαν ἐπίσης μαῦρα, ἀλλ' ἀξίας 25 γροσίων. Αὐτὰ δὲν ἐφθασαν ἀκόμη εἰς Γερμανίαν. Μετ' ὀλίγον δὲ με-
ταβληθῶσι τὰ τῶν 2 καὶ 5 γροσίων, ἐκεῖνα εἰς πορτο-
καλλί, αὐτὰ εἰς γαλάζιαν, βαθυτέρα τοῦ τῶν ἐφημερίδων. Τὸ παρατεθειμένον γραμματόσημον, 20 + 20 παράδων, εἶνε τὸ τῶν νέων διπλῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων, τῶν χρησιμευόντων δηλ. καὶ εἰς ἀπάντησιν ἐν τῇ ἀλληλογρα-
φίᾳ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ δύο φύλλα (τέσσαρες σελίδες) τοῦ δελταρίου συνάπτονται κατὰ τὴν μίαν τοῦ μήκους (0,133) ἀκρῶν. Πλάτος ἔχουσιν 0,088 τοῦ μέτρου. Τὸ γραμματόσημον, τυπωμένον ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς τετάρτης (20 + 20) σελίδος, εἶνε ρο-
δύχρουν.

Ἡ ἔμπροσθεν τῶν παραθύρων θέσις, ἐν τῇ ὁποίᾳ διαρκοῦντος τοῦ θέρους πάντες τόσοι εὐχαρίστως καθήμεθα, καθίστανται τὸν χειμῶνα ἀνυ-
πόφορος δι' ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, διότι συνήθως ὅλα τὰ παρά-
θυρα τῶν οἰκημάτων μας παρέχουσι διὰ τῶν ὀργωμῶν αὐτῶν ἐλευθέραν
ἐξόδον εἰς τὸν ψυχρὸν ἀέρα, ἀποφύγοντα τὰ μέλη μας διὰ τὸν σφοδρὸν
αὐτοῦ βέβαιον ἔναντιον τῆς λαβραίας ταύτης καὶ δυσχεροῦς εἰς χωρή-
σεως τοῦ χειμῶνος εἰς τὰ δωμάτια ἡμῶν μετεχειρίσθησαν καὶ μεταχει-
ρίζονται ἐπὶ πλεῖστα ὅσα μέσα, ἀπο-
φράττοντες τὰς ὀργωμὰς διὰ βρῶν
π. χ. ἡ τεμαχίων ὑφάσματος, ἡ πι-
λῆματος (κετσέ) κτλ. Ἐπὶ τινὰ χρό-
νον τὰ ἀπλὰ ταῦτα μέσα παρέχου-
σιν ὀληθῶς τὸ ζητούμενον ἀποτελε-
σμα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχουσι διάρ-
κειαν καὶ καταστρέφονται διαφθεί-
ροντα συγχρόνως καὶ τὰ πλαίσια τῶν
παραθύρων, διότι ἀπορροφῶσι τὴν
ὕγρασιν καὶ ἐπιταχύνουσι τὴν σή-
ψιν τῶν σανίδων. Νομίζομεν ὅτι
ὁ ἐξῆς τρόπος εἶνε ὁ κάλλιστος καὶ
ἀσφαλέστατος πάντων. Ἐντὸς τῶν
σανίδων τοῦ παραθύρου κατασκευά-
ζεται μία βαθεῖα ράβδος (Α), ἱκανὴ
ὥστε νὰ δεχθῇ τὸν ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος θύλακον (C), προεκβάλλοντα τῆς
σανίδος περὶ τὰ δύο ἵποχυλίομετρα καὶ ἕνεκα τῆς ἐλαστικότητος αὐτοῦ κλει-
οντα ἐρμητικῶς τὴν κλειδίωσιν (BZ). Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ παύσῃ πλέον ἐντελῶς
πᾶσα συγκοινωνία τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος πρὸς τὸν ἐν τῷ δωματίῳ διὰ τῶν
ἀρμών τῶν παραθύρων, καλὸν εἶνε διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ κλειώνται
μόνον αἱ κατωτέραι κλειδιώσεις αὐτῶν, αἱ δὲ ἀνωτέραι νὰ μένωσιν ἐλευ-
θεραὶ. Τὸ αὐτὸ μέσον δυνάμεθα φυσικῶς νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ εἰς τὰς
κακῶς κλειομένας θύρας διὰ μεγαλειτέρων, ἐννοεῖται, ἐλαστικῶν θύλακων.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. Α. Ρ. Β. εἰς Ζαγαζίν. Ἐντὸς δύο
ἐβδομάδων τὸ πολὺ εἶνε ἑτοιμοὶ οἱ χρυσόδετοι τόμοι. Ἡ πολυτέλειά των
εἶνε ἀγνωστοὶ εἰς τὰ μέρη μας, σπάνια δὲ καὶ ἐδῶ ἐν Γερμανίᾳ. — κ.
Ν. Β. καὶ Σ. εἰς Θεσσαλονίκην. Κατὰ τὰς ἰδηγίας Σας. Ἀκολουθεῖ
ἐπιστολή. — κ. Τσ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ ταχυδρομεῖα ἔρχονται. — κ.
Α. Ν. Η. εἰς Σουλινῶν. Ἐλήφθησαν ὑπὸ σημειώσιν. Θὰ γράψωμεν. —
κ. κ. Ἀδ. Στ. εἰς Σουλινῶν. Ἀπεστάλησαν ἤδη. — κ. Ε. Δ. Ο. εἰς Σουεξ.
Περιμένομεν τὴν συγκατάθεσίν Σας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Τὸ χαρτοπακτεῖν, ὅτι ζημία καὶ ὄνειδος, ὑπὸ Ἱ. Ἰσιδωρίδου Σκυλίση, μετὰ δύο εἰκόνων ἐν σελ. 53 καὶ 57. — Ἡ
δυστυχισμένη (συνέχεια), κατὰ τὸν Ἰβάν Τουργένιεφ. — Αἱ ἀσθένειαι τῶν τέκνων μας (συνέχεια), μετὰ ὀκτὼ εἰκόνων ἐν σελ. 56. — Πινυκοθήκη,
ἥτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. Νεοὶ δρόμοι εἰς παναγραίαις πηγὰς φωτός, μετὰ τριῶν εἰκόνων ἐν σελ. 60 καὶ 61. —
Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. — Πρότασις γερμανικοῦ τίνος φύλλου πρὸς διαμελισμὸν τῆς Ἑλλάδος. — Ποῦ καταντᾷ ἡ μαγία τοῦ χαρτοπακτεῖνου. — Ἐπεί-
σθιδιον πρωτότυπον. — Πῶς δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ γίνῃ ἰσχυρότερος καὶ ἐλαφρότερος. — Πορεία τῆς χολέρας καὶ τρόπος τῆς ἐξ Ἀσίας μεταδόσεως
αὐτῆς. — Τὸ „παγκόσμιον λαχέϊον“ τοῦ Ροσεφόρ. — Θωρηκτὰ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος. — Κακὴ ποιότης τῶν λαγῶν τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. — Ἀγα-
θότης τῆς αὐτοκρατορίας Εὐγενίας, καὶ μία συρμικὴ εἰκὼν, σελ. 63. — Γραμματόσημα. — Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν γερμ. ταχυδρομείων κ. Στέφανος,
μετὰ εἰκόνος ἐν σελ. 64. — Καινοτομίαι τρεῖς, μετὰ τριῶν εἰκόνων. — Πῶς πρέπει νὰ κλειώνται τὰ παράθυρα, μετὰ εἰκόνος. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Ροβέρτος Κῶχ (σελ. 49). — Κυνοβόλιον (σελ. 52). — Ἀποψὶς τοῦ Μόντε Κάρλο (σελ. 53). — Ἐν ὄσμᾳ τοῦ Μόντε Κάρλο (σελ. 57).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψία. — Χάρτες ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Σαρσβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψία.